Ч. 261. Неділя 29 (16) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтовоі.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтовоі.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісарскі ювилейні торжества. — З Ради державноі.

Передвчера дня 26 с. м. розпочали ся у Відни торжества з нагоди 60-літного ювилею Є. В. Цісаря. Ряд торжеств розпочали вчера чолобитні депутациі духовеньства всіх віроісповідань цілоі Австриі.

Насамперед приймив Монарх чолобитну депутацию римо кат. духовеньства, іменем котроі промовив віденьский архиепископ кардинал Груша.

Є. В. Цісар на его промову відповів тими словами:

Щаслива судьба призначила Мені поворот 60-их роковин дня, в котрім я вступив на Престол Вітців. Дякую побожно Провидіню Божому за той рідкий день і бачу з великою радостию зібраний довкола себе епископат і представителів сьвітского і монашого клира в Австриі. У ваших руках спочиває найвисше добро людске, ви уділяєте ласк віри. Вірним виповнюванєм обовязків вашого духовного уряду, робите Державі і цілій суспільности велику прислугу. Щоденні журби і бурі ділять суспільність на сторонництва. Вашим незміннім заповітом єсть згода і голошенє мира, без котрого тревати довго єсть річию неможливою. В католицкій вірі кождий серед бурі і борби найде успокоєнє.При постійнім і вірнім виповнюваню свого уряду можете бути все певні охорони державних властий. Я сам єсьм вірним сином Церкви, у котроі в тяжких хвилях Мого житя глядав успокоєня і потіхи в вірі. Віра та була Мені провідною звіздою на всіх дорогах Мого житя. В ті торжественнім для Мене дни складаю представителям Церкви найсердечнійшу подяку.

Відтак приймив Цісар депутацию греко православного духовеньства, іменем котроі промовляв митрополит Репта, дальше депутацию духовеньства евангелицкого, котроі іменем промовив предсідатель консисторияльноі ради др. Франц, відтак депутацию католиків з Босни і Герцеґовини під проводом сераєвского архиепископа Штадлера, а вкінци депутацию віроісповідних громад жидівских, в котрих імени промовив предсідатель віденьскоі віроісповідноі громади др. Штерн.

На всі промови відповідав Є. В. Цісар сердечними словами, дякуючи за вияви преданости і впевняючи всіх о своій монаршій ласці і прихильности.

Вчера перед полуднем явила ся у Є. В. Цісаря депутация шляхти для зложеня Монархови чолобитні. Складала ся она з 700 членів шляхти з цілоі Австриі, а іменно: з членів бувших пануючих княжих родів, шляхти родовоі, шляхти урядничоі і войсковоі.

Іменем депутациі виголосив промову до Є. В. Цісаря кн. Фердинанд Лобковиц. В своій промові вказав на то, що найпершим наслідством шляхти єсть боронене монархічвих основ Шляхта з радостию поновлює присягу вірности, бючи з почестию чолом у стіп Престола. Члени шляхти устроіли відтак Є. В. Цісареви овацию.

Є. В. Цісар подякував горячими словами за чолобитну, підніс заслуги шляхти для Династиі і держави і вказав на обовязки, які повинна шляхта виповняти супротив держави і суспільности і впевнив еі о своій незмінній прихильности.

Дальша часть промови п. Президента міністрів бар. Бінерта, виголошена на четверговім засіданю палати послів, якоі початок подали ми вчера, звучала:

В Австриі серед національноі ріжнородности, де кожда народність показує відмінні політичні і господарскі відтінки, не могли так

---

16)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Жителі хат тїшать ся вже наперед на бакшіш і не розпитуючи богато, піднимають ся нас обводити. Они знають, чого той якийсь чужинець зайшов до іх резиденциі: він шукає гробу Константина. В самім кутику тоі площі росте верба. З недалекоі ями, де зливають помиі, стікає коло неі вода і підмиває еі коріне. Отже тут під завaленим муром спочиває після старого грецкого перекaзу послідний цісар Візантиі, Константин XI. з роду Палеольоґів. Коли турецка орда дня 30 мая 1453 р. впала до міста, убив его якийсь янічар іменем Солефер. Убийника, котрий приніс султанови голову цісаря, велів каліф стратити. Той, котрого стрітила така погана подяка, лежить похований в другім кутику площі. Тіло поклали в поперек. — Той чорний був такий довгий — поясняє нам наш провідник, що его мусіли нaскіс положити. Та й сей гріб заріс бурянами, а на якімсь дроті висить щось ніби якесь вічне сьвітло над могилою. Мимо того, що тут діти деруть ся з собою і верещать, місце се залягло страшне опустінє. Дерево, що виросло, як кажуть, з голови цісаря, шумить тихо над могилою Цезара коло зливу, а на мурі краче сумно якась вимарніла ворона....

Ідемо ще кілька улиць дальше і стоімо перед нагробником побідителя. На місци староі церкви сьв. Апостолів, де хоронено цісарів, стоіть мошея і разом зі своіми побічними будинками вкриває величезний кусень ґрунту. Межи двома струнким мінаретами видніє ся величезна баня; старосьвітскі стовпи піддержують аркади. В городі стоіть „турба“ (гробниця) завоєвателя; недалеко від неі в другій гробници спочиває его кадіна (жінка) Ґільбеґер Султане. Також і для своіх двох найвірнійших слуг побудував завоєватель недалеко звідси мошеі на місце іх вічного упокою.

По короткім ході вузкими уличками, де по найбільшій части жиють іспаньскі Жиди або Шпаніолі та Греки, стаємо на передмістю Айван Серай. Тут зачинає ся величезний ряд розвалин старих мурів міста, що так довго ставили опір напорови турецкого войска. Якась мелянхолійна поезия, яку годі описати, сповила ті величезні розвалини. Башти з чорними дірами в тих місцях, де були вікна, ще держать ся добре, але помежи ними іде подвійний мур, в котрім мов смертельні рани, поробили ся вже великі, страшні проломи. Мур той заріс буйними бурянами. Попід мурами побіч величких мурованих окопів тягнуть ся грецкі і вірменьскі кладовища. Відтак іде дорога вздовж мурів дальше, а по другім боці дороги знов мовчаливі ґрупи турецких гробів та чорносиніі кипариси. Сим понурим гостинцем ідуть довгі ряди верблюдів повязаних одні до других та несуть вугле, а попереду за провідника біжить сухоребрий віслюк.

Тут то в 1453 р. рішила ся судьба. В марті вирушив Могаммед II. з Адріянополя, щоби зруйнувати послідний останок візантийскоі держави. Против величезного османьского войска міг послідний візантийский цісар Константин XI. Драґазес поставити лиш 5000 Греків, котрим помагало 3000 мужа ґенуеньского войска під проводом хороброго Джустініяні. Мимо того місто держало ся аж до мая. Султан уставив своє войско в три лави. В першій стояли невільники і перекиньчики-ренеґати, материял, котрий своіми трупами мав виповнити окопи В другій лаві стояли прочі войска а третю творили янічари. Перша і друга лава були вже побиті. Султан приказав витягнути своі ґалери, що стояли в Босфорі, на беріг і закотити іх на валках до Золотого Рога і заатакував місто від сторони пристані. Мимо того цісар не піддавав ся, хоч султан предкладав ему свобідний вихід. Тоді приказав султан виконати дня 29 мая головний приступ і післав янічарів наперед. В тім приступі місто упало.

Ґрунт, на котрім відбула ся сеся послідна борба, ще й нині такий самий, як був під ту пору. Перейшовши через подвіре склянноі гути по жужелях і побитім склі, входимо в розвалини палати Гебдомон, прізваноі Турками „Текфур-Серай“. Триповерхий будинок держить ся ще добре, лиш стелі вже повалили ся. Коли виглянути крізь яке з вікон башти, то можна собі докладно уявити фази рішаючого приступу. Коло палати Гебдомон мур скручує остро на захід, на ліво від него єсть брама сьв. Романа, котроі обороною проводив сам цісар а

як деинде розвинути ся великі політичні сторонництва, котрі — як учить історія — правильно в правліню зміняють ся, але мимо сеї постійної зміни виробляють в собі традицию правліня. Тому нашою задачею мусить бути: уформувати з даних політичних елементів відповідний твір, здатний до правліня. Однако такий твір не може бути одностайний ні з політичного ні з національного боку. Чисто політична коаліция не можлива в Австриї через те, що живе в ній так много племен, а коаліция чисто національна противила би ся австрийскій державній думці. Розвязати сю трудну задачу — здаєть ся мені — можливим лише сею дорогою, щоби ми не давали збити ся зі шляху всякими пригодами, а стояли на основі співділаня ріжних партийних ґруп без того, аби они зливали ся та вирікали ся своїх політичних проґрам. Може зроблено за велику кривду давній коаліциї тим, що серед суперечок, які повстали послідним часом, забуло ся на безперечні заслуги сеї коаліциї; отже она дала державі і суспільности більше, ніж по ній сподівали ся; она зділала, що ся палата, яку протягом довгих літ навіщували тяжкі кризи, відродила ся знову і вернула до продуктивної праці. Коаліция научила сторонництва пізнати спільність державних цілий та інтересів народа і спровадила знов на шлях успішного співділаня сю палату, котра — здавало ся — була розбита на все ворожими борбами.

Всего того не можна занадто низько цінити. Найважнійшим способом, який по моїй гадці може звести здатну до житя злуку сторонництв — єсть передовсім безсторонна і прихильна політика невтральности. Не хочу уживати шумних слів, але скажу просто, що під тим розумію: Хочу передовсім зазначити, що мною не кермує жадне сторонництво. Може мені дехто відповісти, що і я не маю до розпорядимости жадного сторонництва. Може бути, але в кождім случаю сей стан найбільше уможливлює мені заходити ся позискати довіре всіх. А від сего довіря все залежить! Бажаю отже сотворити настрій довіря. Ні одно сторонництво не повинно остати під обухом паралїжуючого клопоту, що серед завішення оружя, на яке оно згодило ся, мусить побоювати ся нападів від инших сторонництв. Правдивим і з'обовязуючим мене до вдячности попертем єсть співучасть трех великих національних ґруп в кабінеті. Бачу в тім дорогоцінний задаток довіря сторонництв, а оправдане сего довіря буде предметом моєї амбіциї. З другого боку мої парляментарні товариші можуть помагати мені в національних справах своїм богатим досьвідом. Не тілько заявляю щиро, що уважаю своїм обовязком покликати до житя зовнїшні прояви коопераций, але бажав би я сотворитх також реальні основи трівкого співділаня сторонництв. То може стати ся тілько тоді, як в тім хаосі справ буде заведений порядок, щоби ми бодай до приготованих праць мали розвязані руки. Конференциї, що попередили утворене теперішного перехідного кабінету, дали в тім напрямі так дорогоцінні диспозициї і прінципи, так ужиточні, що можемо з новою охотою приступити до праці: Мусимо передовсім сотворити в національних справах трівкий стан і увільнити ся з нестерпного положеня, серед котрого рішене якогонебудь уряду або урядового органу могло би знївечити наші пляни; я сам відчув надто вразливо значіне національної справи, щоби мав відсувати єї на бічний шлях.

Тим менше міг би я допустити до того, щоби працююче населене мало причину до великих клопотів на господарскім поли. Треба дійти до того, щоби противеньства на господарскім поли не заколочували діла мира. Також треба запобігти, щоби народні сутічки не ставали в поперек дороги в осягненю наших господарских і суспільних цілий. Надії працюючого люду не повинні дізнати заводу внаслідо народних сварок. Не лише на народнім поли, але також на инших полях суспільного житя появили ся в послідні́м часї і то не тілько у нас але і деинде, певні прояви, котрим слід посьвятити специяльну увагу, бо они грозять небезпечностию замішати повільно понятя в суспільнім житю, так як правительство поставило собі принцип найстараннійше берегти закони, та і від усіх горожан буде жадати того самого, а з окрема стоїть на тім становищи, що отсей принцип має творити найвисшу провідну гадку в діяльности всіх державних органів. Руководячи ся такими поглядами, предложить правительство палаті як найскорше проекти: язикового закона про утворене окружних адміністраций в Чехії. Розпочати се діло народного мира мусить бути головною задачею правительства і парляменту і позволю собі звернути ся з горячим апелем: Користаймо з пори, користаймо з мирних думок, які власне проявили ся на послідних конференциях, звернеме також зірку увагу на заграничну ситуацию котра остерігає нас, щоби ми позбули ся спиняючого вплива національних сварок. Правительство не може в тій справі нічого зробити, лише по найлучшій воли, руководячи ся справедливостию та увзглядняючи конечні потреби адміністрациї — поробити пропозициї і предложити їх тай дбати про затверджене їх. Як поведе ся отся задача, тоді буде також основа для тревалого істнованя концентрацийного міністерства сторонництва, що суть підпорою держави, а таке міністерство буде могло звершити поважні обовязки хвилї і великі задачі недалекої будучности. Рівночасно однако мусимо занимати ся також великими реформами, які суть невідкличні, а по більшій части з річевих взглядів — „реченцеві". Народна палата, в утвореню якої співділав також і я, хоч незначно — повинна показати і покаже, що з'уміє доконати се, що є конечне і сим оправдає покладану на неї віру, бо-ж кождий парлямент росте в публичній опінії лише своєю працею і своїми плідними ділами.

Піднїсши відтак конечність ухваленя закона про обезпечене на старість, закона про удержавнене зелїзниць і про уздоровлене краєвих фінансів, п. Президент міністрів закінчив свою промову просьбою, аби палата підперла єго міністерство в розпочатій праци.

По відчитаню відтак інтерпеляций і внесень, пос. кн. Ліхтенштайн мотивував коротко пильність свого внесеня в справі ухваленя буджетової провізориї, а президент палати др. Вайскірхнер закрив засідане, повідомляючи палату, що в суботу о год. 1 з полудня відбуде ся торжественне засідане палати в честь ювилею Є. Вел. Цісаря, а про реченець слїдуючого засіданя п. Президент повідомить послів письменно.

на котру Турки звернули були всю свою силу. Залога Романової брами була вже утомила ся; але вояки, що стояли залогою в палаті Гебдомон, були ще сьвіжі на силах, бо до сеї части мурів — найсильнїйшої — Турки не дуже добрали ся, а приступ свій виміряли головно против великих проломів коло брами сьв Романа. Коли приступ був найсильнїйший, вислано войско з палати Гебдомон до проломів. Один відділ янічарів добачив той рух, впав через малу фіртку („Керка порта"), що була саме коло палати Гебдомон в зовнїшнім мурі, і так зайшов оборонців із заду. Се порішило борбу. Греки уступились перед переважаючою силою а турецке войско зачало безпинно сунути ся крізь проломи до міста і рабувало там через три дні. Де саме лежить тота Керка-порта, то годі вже нині докладно означити. Дуже легко може бути, що то єсть тота сама нині до половини засипана фірточка, котру видко ще нині виразно в мурі, саме коло Гебдомону під вежою а котра веде до середини між обома мурами.

Звідси іде ся дальше попри Адріянопольску браму до „Топ Капу", як то Турки називають браму сьв. Романа. Мур тут страшно розбитий марморовими кулями, якими турецкі пушки кидали на укріпленя. Декотрі проломи насувають здогад, що тут мабуть підкладано міни, котрі вибухали. Коли від сих проломів завернути в поле, то зайдемо на місце, де підчас облоги була головна квитира султана. Коло Мальтепе видніє ся на полях невеличкий горб, котрий, як здає ся, був штучно усипаний. Із сего місця можна якраз через згадані проломи в мурах та через лежачі перед ними поля заглянути до міста. Може бути, що то тут на сім місци стояло шатро султана, котрий міг звідси придивляти ся, як било ся єго хоробре войско і видіти поблискуючі вежі обляженого міста. Близько сего горба єсть кілька дуже старих турецких гробів зі звітрілими каменями; може під ними відпочивають борці султана Могаммеда по послідні́м приступі. Що тут могло стояти шатро султана, насуває ся видцеви таки само від себе. Якраз коло сего горба сходять ся дороги від всходу і заходу; тут було найдогіднїйше місце уважати на то, як підходить під місто велика армія.

Недалеко від Мальтепе беремось в друге трохи в бік в глубину краю та ідемо до грецкого монастиря Балуклї. Та й з сим місцем вяжуть ся оповіданя про занятє міста. Якийсь монах, кажуть, що смажив в монастири рибу, вчув перший вість про упадок міста. Він не хотів тому вірити і показуючи на риби, що перед ним смажили ся, відозвав ся: „Скорше повірю, що отсї риби віджиють, як що Візантия упала!" І ось стало ся чудо: Риби повискакували припечені з одного боку і плавали знову в бочівці.

Єдекуле! Замок семи веж. Завоеватель виставив єго на розвалинах старого грецкого Гептапірґіон. Зрадливих урядників та злих везирів замикано тут в підземних келях а відтак відрубувано їм голови — варварский звичай, але для давнїйших турецких відносин навіть потрібний. Тут замикано иноді навіть неподатливих послів чужих держав. Перед Єдікуле стоїть славна золота брама, котрою колись в'їзджали грецкі цісарі в тріумфальнім поході а стара турецка ворожба каже, що сею брамою в'їде колись до міста той, що єго знов здобуде. Турки длятого замурували тоті золоті ворота. Та чи той мур спинить судьбу?

Минаємо ще десять башт в мурах на нашій дорозі а відтак переїзджаємо через браму в Єдікуле, на котрій видніє ся ще візантийский цісарский орел і стаємо перед кінцем мурів, перед мармороною баштою „Мермер куле". Тут стоїть мала залога турецкого войска. Ся башта в Єдікуле то прекрасне місце. Сьвіжий легонький вітер віє від моря. Перед нами видніє ся синя площа моря Мармара, котрого побережа тягнуть ся мов сріблиста лінія далеко на овиді а ген-ген дві грубші чорні точки то Дарданелї. Дикий лавр і плятани шепчуть тихонько а під нами в долині шумить море. Небавком вивезе нас поїзд зелїзниці крізь он той послідний пролом в мурі.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 28-го падолиста 1908.

— Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский виїхав вчера рано до Відня.

— Є. Е. п. Президент висшого суду кравого Александер Тхоржницкий виїхав передвчера вечером до Відня, аби взяти участь в ювилейних торжествах.

— Іменованя. Міністерство торговлї іменувало почтового контрольора Март. Скляву в Коломиї управителем почтовим в Снятинї. — Президия гал. Дирекциї скарбу іменувала податковими управителями в IX кл. ранґи податкових официялів: Ст. Сокульского, Льва Сїльевича, Тита Яворского, Ст. Чернїовского, Йос. Лисикевича, Бр. Вернера, М. Черника, Евг. Лїбгарта, Стан. Цесельского, К. Стройновского, Вал. Клюса, Д. Найґота, К Лоницкого, Г. Келера, Евг. Шепаровича, Йос. Масковича, Вл. Тарнавского, От. Цїпїньского, Едв. Іллюкевича, Альб. Мора, Вл. Можевского, Теоф. Витошиньского, Каз. Вонсовича, Фр. Брожину, Руд. Шеновіца, Ал. Ґотфріда, Льва Яблоньского, В. Ярину, Мар. Вельдого, Ів. Реваковича, Вл. Должицкого, П. Климецкого, Вл. Новицкого, Ів. Чеховского, М. Ґавляса і Ів. Мельника; податковими официялами в X кл. ранґи асистентів податкових: К. Сенютовича, Вол. Мушиньского, Каз. Солецкого, Із. Литвиновича, Мар. Малявского, В. Ожґу, Волод. Мриглоцкого, Ів. Ґдовского, Г. Гандзля, Т. Крижановского, М. Дроздовича, Фр. Дзїковского, Ад. Бека, Ем. Ульваньского, П. Луцкого, Іг. Фертїґа, В Ветшного, С. Нодзїньского, І. Моцика, А. Булатовича, А. Урбана, С. Єзерковского, Войт. Грибка, Ст. Балїка, Люд. Химического, Анд Ґжесевича, Р. Вуйцїка, Ів. Фідика, Г. Кноца, М. Кубийовича, Ст. Товарницкого, М. Юркова, Ст. Данека, Г. Яворского, Юл. Авдиковича, Ник. Торского, Йос. Гуменюка, Руд. Бітнера і Ів. Лїшку.

— Чолобитна депутация галицких урядників, котра буде числити 108 представителів всїх урядів, виїхали вчера о год. 8 рано окремим поїздом до Відня.

— З ц. к. Дирекциї почт. На основі розпорядженя Міністерства торговлї з дня 23 с. м. опертого на рішеню ради мінїстрів з дня 17 с. м. мають почтові уряди, а також телеґрафічні з обмеженою денною службою, в дни 2 грудня с. р., як в дни ювилея 60-лїтного правлїня Цїсаря, сповняти службу на лад, визначений для недїль. Се зарядженє треба оповістити прилюдно, прибиваючи одвітну оповістку в замітнім місци урядового льокалю в кравих мовах.

— Виплата пенсий а цїсарский ювилей. З причини цїлковитого здержаня урядованя в дни ювилею 60 лїтного вступленя на престол Цїсаря Франца Йосифа I т. є. 2 грудня с. р. у всїх державних касах скарбових виплачувані будуть чинні побори урядників і функционарів державних як також народних учителів в дни 30 падолиста с. р. а побори емеритальні урядників і функционарів державних і народних учителїв, а також всїлякі вдовичі і сирітскі заосмотреня в дни 1 грудня.

— Новий подїл аґенд в кравій Радї шкільній. В наслїдок системізованя третої посади референта для адміністрацийних і економічних справ в обсязї I секциї (для народних шкіл і учительских семинарий) в кравій радї шкільній, подїлено ту секцию на 3 бюра. Бюро а) I секциї під управою радника Намістництва дра Ст. Окенцкого, обіймає всї персональні справи учителїв народних шкіл, активних і в спочинку, сталих і звичайних. Бюро б) I секциї під управою радника Двора дра Юл. Шумляньского обнимає справи орґанізацийні і будови шкіл (специяльним референтом тих справ лишає ся староста Йосиф Несьоловский) і сполучені з тим правні справи, дальше справи шкільних павільонів і видавництва шкільних книжок. Бюро в) I секциї під управою Бронислава Черного обнимає справи учительских семинарів і иньші, що відносять ся до образованя учителїв, справи шкільного нагляду, прелїмінарів і рахункових замкнень шкільного фонду. Управ. бюр II і III секциї, що обнимають адміністрацийні та економічні справи середних, промислових і торговельних шкіл лишає ся дальше староста др. А. Цоль.

— Монополь сїрників. З Відня доносять, що в Австро Угорщинї має бути заведений монополь сїрників. Фінансова видатність того монополю не буде велика. Франция, де є такий монополь, має річно з того жерела 20 міліонів франків; в Австриї обчислюють сей дохід на 6 міл. кор., а на Угорщинї на 4 міліони.

— Скритоубийство двох осіб у Львові. Мимо енерґічних зарядждень і гляданя поліциї, убийника Штофа не удало ся зловити до вчера вечером. Похорон жертв розбійничого злочину відбув ся вчера по полудни. Штоф полишив звиж 200.000 К маєтку. Спадкоємцем єсть єго одинокий син, властитель банкової контори. В завіщаню поробив Штоф богато записий на добродійні цїли.

— Репертуар руского театру в Стрию. (Саля „Народного Дому". Початок о годинї 7 вечером).

В недїлю, дня 29 падолиста с. р Новість! „Арсен Яворенко" (На громадскій роботї) народна драма в 5 дїях Б. Грінченка.

Ві второк, дня 1 грудня с. р. „Продана наречена" опера в 3 дїях Ф. Сметани.

— Цїсар і Король Франц Йосиф I (1848—1908). Картини з єго житя на спомин 60 лїтного володарства написав Ол. Барвіньский (цїна 50 сот.), видані Руск. Тов. педаґоґічним, з ілюстрациями, одобрені на нагороди для молодежи і до шкільних бібліотек рішенем ц. к. Ради шк. краєв. з 19 червня 1908, видають ся для роздачі на памятку з нагоди ювилею шкільній молодежи. Можна дістати в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка або в Руск. Тов. педаґ. уд. Вірменьска 2.

— Модест Менцїньский, співак королївскої опери в Штокгольмі, знаменитий тенор і незрівнаний інтерпретатор Ваґнерівских партий, приїхав уже до Львова на гостинні виступи в тутешній опері. П. Менцїньский виступить в цїлім ряді Баґнерових опер, як: цикль „Перстень Нібелюнґів" (3 оп.), „Льоенґрін", „Тангайзер", а кромі того в операх: „Жидівка", „Самсон", „Баяццо" і „Болеслав Сьмілий" (се нова опера молодого, дуже талановитого польского композитора Людомира Ружицкого). Виступами в Франкфуртї над Меном, відтак в Стокгольмі, Мангеймі, Байрейтї, Льондонї і Берлїнї здобув собі п. Модест Менцїньский найвисше признанє фахової музичної критики. П. Менцїньский задержить ся у Львові три місяцї і виступить уперве в „Льоенґрінї" ві второк дня 1 грудня.

Телеґрами.

Букарешт 28 падолиста. Праса румуньска доносить о міністерияльній кризї в Румунії і каже, що Стурдза удав ся до короля, аби вручити єму димісию лїберального кабінету. Упадок лїбералів і утворенє кабінету консервативного означало би, що Румунія відхилює ся від Австриї а наближає ся до Росиї.

Рим 28 падолиста. Всї часописи, а також орґан социялїстичний, осуджують остро противавстрийскі демонстрациї і жадають занеханя їх, взиваючи студентів, аби пошанували гостинність, якою окружає ся амбасади.

Петербург 28 падолиста. Сойм згодив ся взяти участь в ювілейнім торжестві цїсарскім дня 2. грудня у Відни.

Петербург 28 падолиста. „Новоє Время" доносить з Риґи: На стациї Пондери коло Двиньска арештовано одного підозріного мужчину, у котрого найдено револьвер. Той мужчина ставив при арештованю опір і ранив смертельно поліцийного урядника. Арештований сказав, що називає ся Авотін. „Новоє Время" зазначує, що розходить ся тут о недбалий замах на царицю-вдову, котра оногди повернула з Копенгаґи до Петербурга.

Льондон 28 падолиста. Новоіменований амбасадор при Найв. Дворі у Відни, Картврайт, виїздить до Відня, аби обняти урядованє.

Льондон 28 падолиста. Австро-угорский амбасадор відбув вчера конференцию з міністром заграничних справ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Нелопада. (Телефона ч. 527).

ОГОЛОШЕНЯ.

Чи знаєте, що Сойм ухвалив, що кождий мусить крити свої дахи огнетревалим материялом?!!! Тому то тепер

Пісок то гроші!

Я не обіцюю нікому, що заробить

3000 корон річно,

коли буде вирабляти дахівку на моїй машині, бо то було-би шахрайство, але заручити можу, що буде мати дуже гарний дохід, наколи лиш возьме ся щиро до праці. Не кличу рівнож, що отворив-ем величезне жерело доходів, ані не кричу „свій до свого!“ — лишень подаю до відомости, що доставляю добрі, тревалі, випробовані пруські машини і всї урядженя до виробу цементових дахівок, та фарби, оливи і цемент по дуже дешевих цінах.

Всїляких інформаций в справі заложеня фабрики цементових дахівок удїляю дуже радо.

Іван Чупрей в Коломиї

ул. Крашевского ч. 9/Б.

Шкіряні вироби з російскої шкіри!

Пара чобіт з російскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із російскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К. для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, каліками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500,000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**